

flere og flere Felter og opdager Mangler, som det er nødvendigt i et moderne Kultursamfund at rette. I denne Henseende tror jeg, at den danske Rigsdag paa mange Omraader har haft et overordentlig stort Held med sig, og at Danmark — som det ogsaa tidt er blevet udtalt — kan tjene som Mønster for baade smaa og større Lande ude i den Verden, som omgiver os. I det hele taget faar vi efterhaanden med Hensyn til den sociale Lovgivning stadig fastere Grund at bygge paa, et stadigt mere solidt Fundament at arbejde videre paa. For hvert Aar, der er gaaet, er vi i den Henseende kommet godt fremad. Med Hensyn til denne Lov var det jo for blot et Par Aar tilbage saaledes, at vi i Virkeligheden stod meget famlende. Fra de forskellige Sider udtaltes Sympati for dem, der skulde hjælpes gennem Loven, men vi stod meget usikre med Hensyn til de Former, under hvilke en saadan Lov kunde tænkes ført ud i Livet, ligesom ogsaa med Hensyn til den Betydning, som den i finansiell Henseende vilde faa. Det var ikke mindst af Betydning at faa Sikkerhed for, hvor meget en saadan Lov vilde komme til at koste i rede Penge. Efterhaanden er det sikkert mere og mere gaaet op for Rigsdagen, at det er nødvendigt for den altid at vide, hvor meget den enkelte Lovs Gennemførelse vil komme til at koste, enten det nu er Staten eller Kommunerne, der skal betale. Der er fremskaffet Oplysninger, hvorefter man med temmelig stor Sikkerhed kan gaa ud fra, at denne Lov, saaledes som den nu vil blive affattet, i det højeste vil komme til at koste to Millioner Kroner. Heraf skal Staten altsaa betale Halvdelen og Kommunerne den anden Halvdel. Imidlertid maa det jo erindres, at de fattige Enker naturligvis ikke har sultet hidtil, de er blevet hjulpet enten gennem Hjælpekasserne eller gennem Fattigvæsenet. Det er af Indenrigsministeren her i Tinget udtalt, at man saa nogenlunde kunde anslaa den Sum, som Kommunerne i dette Øjeblik betaler til fattige Enker med Børn, til en lille Million Kroner. Med andre Ord, Kommunerne vil i Virkeligheden ikke faa nogen Udgiftsforøgelse ved denne Lovs Gennemførelse, hvorimod Staten paatager sig en Pligt til at udrede ca. 1 Mill. Kr. Dette er selvfølgelig et meget betydeligt Beløb, men i Betragtning af, at man her gaar til at hjælpe nogle af de efter min Mening daarligst stillede i Samfundet, tror jeg, at det er fuldt forsvarligt og rigtigt nu at skride til Gennemførelsen af

denne Lov. Da vi forrige Aar fik Finansplanen og de forskellige Skattelove, blev der udtrykkelig gjort opmærksom paa, at der deri var taget Hensyn til de Byrder, som vilde flyde af en Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd, og vi ved alle, at Midlerne vil være til Stede, for saa vidt som vi i det hele taget gaar en i finansiell Henseende normal Udvikling i Møde.

Naar man nu ser paa Lovforslaget, som det vil komme til at se ud, efter at de forskellige Ændringsforslag, som er stillede af Fællesudvalget, er vedtagne, har man naturligvis Ret til at sige, at det er et Kompromis, idet de forskellige Grupper har maattet slaa af paa deres Krav, for at vi kunde komme til at mødes i fuld Enighed. Jeg skal ikke begynde paa her at fantasere om, hvem man nu kan sige, der har faaet mest. Det er efter min Mening ganske betydningsløst; det vilde være ørkesløst og Spild af Tid. Det, det kommer an paa, er Resultatet, saaledes som det nu foreligger, og jeg er meget taknemmelig for — det vil jeg gerne som Ordfører for Regeringspartiet have Lov til at udtale —, at Repræsentanterne for de forskellige Grupper hver især har bidraget saa uhyre meget til, at vi i fuld Enighed kunde samles om den Indstilling, som der nu er stor Sandsynlighed for vil blive vedtaget enstemmigt i begge Tingene. Jeg mener, det er en Ære for den danske Rigsdag — hvilket Parti vi saa tilhører —, at den har kunnet samles om en saa betydelig social Reform. Naar det er sket, er det, fordi der har været god Villie til Stede; er der god Villie, viser det sig altid, at man er i Stand til at naa overordentlig langt. Loven giver ikke fuldt ud, hvad vi for vort Vedkommende har ønsket. Jeg har omtalt, at vi i Stedet for de faste Takster hellere vilde have set, at man havde beholdt det frie Skøn, men vi har altsaa bøjet os her, fordi vi mente, det var af saa stor Betydning at faa Lovforslaget gennemført, og ogsaa fordi vi endelig ikke havde saa forfærdelig meget imod at se, hvorledes faste Takster, nu da de er blevet noget modificeret, vilde komme til at virke. Det er særlig blevet fremhævet af dem, som har ønsket de faste Takster opretholdt, at disse vilde fremme Sparsommelighed, at de vilde give vedkommende Initiativ, stadig give hende Lyst til selv at erhverve noget, medens man derimod, naar det frie Skøn var blevet bevaret, vilde have en evig Løben om større Understøttelse — vedkommende